

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ius Ecclesiasticum

Wiestner, Jacob

Monachii, 1706

LXXVIII. In argumentum trahi nequeunt, quæ propter necessitatem aliquando sunt concessa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62649)

vicitudinis debet accrescere, ut cultui vestium actionis quoque ornamenta conveniant, *can. Rationi 9. dist. 100.* ut proinde jure optimo celebretur sapientia Antigonis, onerum, cum dignitate Principi imminentium, magnitudinem vix ulli aut omnino nulli perspectam, pronuntiantis; quod, ut Philosopho non minus, quam Rege digna voce aiebat, si perspecta esset, nemo facile foret, qui sceptrum & diadema Regium derelictum occupare & humi abjectum tollere non vereretur, *Petra de Potest. Princip. dub. 2. & Roland, à Valle Vol. 1. consil. 366.*

REGULA LXXVIII.

In argumentum trahi nequeunt, quæ propter necessitatem aliquando sunt concessa.

SUMMARIUM.

1. Affines huic sunt Regulæ 28. & 74. jam explicatae.
2. Ejus sensus & ratio.
3. Extenditur ad concessa causâ utilitatis.
4. Etque objecta diluuntur.

1. **G**ermana hæc est geminæ ex supra explicatis, scilicet *Reg. Quæ à Jure 28. & Reg. Quod alicui 74* inter quas tamen & præsentem Regulam id discriminis intercedit; quod duarum prior à Jure exorbitantes generantur: posterior speciali aliquo favore personis singularibus: præiens autem Regula specialis necessitatis intuitu factas concessiones spectet.
2. Sentus itaque istius est, *Ea, quæ urgentis alicujus necessitatis intuitu particulari aliquo casu conceduntur, in argumentum trahi & simili etiam casu occurrente,*

aliis permixta existimari non debent. Eodem sensu exaudienda est illa *Pauli JCT. i. Quæ propter necessitatem recepta sunt, non debent in argumentum trahi, quæ est 162. in Pandectis.* Hinc certe liberorum in potestate constitutorum venditio, necessitate extremâ urgente, patri concessa, neque huic extra casum illum, *l. fin. C. de Parricibus, qui sil. dist. 1.* neque eadem necessitate premente, matri aut avo paterno permixta censetur *Schneidewin. Instit. de Patria potest. Bruneman. in l. cit. n. 1. & Ludwell. in Reg. Quæ propter cit. num. 3.* Hinc esus carni in Quadragesima ægro, aut famis tempore aliis aliquando indulgetur, ultra necessitatis illius tempus, vel ad personas à privilegiatis diverfas porrigendus non est: similique modò ob penuriam Sacerdotum aliquando permixta cumulatio, five unio duarum parochiarum, vel secularium beneficiorum collatio, facta monachis vel clericis Regularibus, extra casum illum trahenda non est; ne permixta propter necessitatem trahantur in argumentum, contra *Regg. cit.*

Ratio horum & Regulæ est; quia hujusmodi concessiones à communibus Regulis exorbitant & constituunt jus singulare, *l. Jus singulare 16. ff. de LL.* cujusmodi concessiones & jura in argumentum seu consequentiâ non sunt trahenda, *Reg. Quæ à jure & Reg. Quæ alicui cit.* quia illæ odiosæ, hæc vero ob defectum voluntatis in concedente ultra propositâ necessitatis casum particularem se non extendunt, usque adeò ut, quæ alicujus necessitatis intuitu specialiter conceduntur, eâ cessante, permixta desinant esse, aut saltem non sint amplius concedenda, juxta illud *Innocentii Papæ, Quod pro necessitate temporis statutum est, cessante necessitate debet utique cessare, ut Causa 1. q. 1. can. 41.* & huic consono *can. Quod pro remedio 9. ibid. q. 7. refertur & suadet tritum,*

T t t t

Cessante

cessante causa cessat effectus, e. Cum cessante 60. de Appellat.

6. Atque sic firmata Regula non in iis duntaxat, quæ extremâ, sed iis etiam procedit, quæ morali seu gravi necessitate urgente, imò & evidenti utilitate suadente aliquando permittuntur; quia necessitas & evidētis utilitatis causæ in Jure æquiparantur, Glossa in *Clement. 1. V. Necessitas aut Utilitas*, Panormit. in c. *Ut super 8. n. 15. de Reb. Eccles. alien. & Strein. h. n. 3.*

4. Neque cum ea pugnat solenne axioma, *Ubi eadem ratio, eadem Juris dispositio est*, arg. l. *Illud 32. ff. ad L. Aquil.* quia axioma hoc perpetuum non esse, & saltem in exorbitantibus locum non habere, exploratum est ex dictis *Lib. 1. tit. 2. à n. 135.* quò loco, ei non solum in singularis, de quo hic agitur, sed in communis etiam Juris dispositionibus locum non esse, statui, cum; quia, ut in casibus similibus eadem Juris dispositio sit, necessarium est; ut disponentis voluntas non unum tantum propositum habuerit, sed comprehenderit omnes: quod non contingit, quando præsentis necessitatis intuitu ad eam propulandam certò casu aliquid alicui conceditur: tum verò; quia ratio aliqua disponentem movere potest ad aliquid statuendum in casu uno, quin id in aliis similibus casibus voluerit obtinere, arg. *Clement. 1. de Elect. & c. fin. de Immunit. Eccles.*

REGULA LXXIX.

Nemo potest plus juris transferre in alium, quam sibi competere dignoscatur.

SUMMARIUM.

1. *Sensus Regula omnibus actibus accommodatus,*

2. *Firmatur Jure & ratione,*

3. *Et impugnatur, vel potius declaratur, instantiis,*

4. *Abbatibus ante receptam benedictionem Monachos benedicientis,*

5. *Episcopis nondum consecratis & c. committentis clericorum Ordinationem,*

6. *Patroni laici jus eò, quod habuit, majus in Ecclesiam,*

7. *Venditoris, rei aliene conditionem præscribendi in emptorem,*

8. *Et creditoris, rei oppignoratae vendita dominium transferentium.*

Convenit hæc cum illa Ulpiani, **I**
Nemo plus juris transferre in alterum potest, quam ipse habet, quæ est § 4. in Pandectis.

Sensus utriusque est, *Qui rem quampiam, sive per ultimam voluntatem, sive per actum inter vivos in alium quemcumque suo nomine transfert, in eum plus juris, quam actu aut potentiâ ipse habet, transferre non potest.* Quod de translatione per ultimam voluntatem exploratum est ex c. *Nuper 6. V. Quod autem, de Donat. inter Vir. & Uxor.* unde nostrâ hæc Regula deprompta est, & ex Regula *Civilis 162.* cujus tenor est, *Nemo plus commodi heredi suo relinquit, quam ipse habuit.* De actibus autem inter vivos ex ejusdem Juris Reg. *Invisus 156. §. 3. & Reg. In iis;* cujus §. 1. idem Ulpianus ait, *Non debeo esse melioris conditionis, quam auctor meus, à quo jus in me transit.* Vigore istius Regulæ à venditore id solum, quod habuit, ad emptorem transit: & si ille dominium tantum directum vel solum utile habuit, alterum duntaxat, quod habuit: & si plenum habuit, utile simul & directum dominium in hunc transfert, l. *Traditio 20. ff. de Adquir. rer. dom.* Inde etiam est; quòd, si res onere affecta apud auctorem fuit, cum eo tran-